

ÁGH ISTVÁN

Alma

mennyi
 bazsarózsa
 lepte el a fát
 piros pünkösöd óta
 nem nyúlt ennyi láng
 mintha görög kertben régi
 jelenés kelne elszerette párizs
 helenét mégis csöndbe békülnek az
 istenek ekkora bőségből jut mindenkinek
 ahány alma annyi legszebbnek való aki
 megkóstolja csókra hajlandó a gyümölcs
 oltó is róla
 álmodik
 eleven
 halottá
 fiatalodik

Körte

egyidős
 a házzal
 mint a kút
 öreg túlélő
 családtag jöttment
 senkije bizarr folytonosság
 gyökereivel megköti a portát ne
 kószáljon el ki tudja hány tonna
 gyümölcsöt nevelt majdnem
 beleverokkant aztán megpihent
 néhány esztendőre megint
 nekiáll szegény császár
 körte fura Lear
 király

Barack

miért állt
 meg délben fölötte
 a Nap időzni mért éppen
 pírjában akart amíg a harangszó
 el nem hallgatott megtántorodott
 és majdnem leszakadt milyen
 magra érett édesség lehet amit
 még az ég is ennyire
 szeret

Ringló

túl
 világból
 hajlik rám
 e nyári ág
 koronája
 nélkül csüng
 a semmiben
 nem cibálja többé
 szél villám
 se vág bele
 mint az égi fejsze
 semmilyen
 földi sérelem
 nem éri
 ezután egész
 életemben
 szüretelhetem

anyám
 küldi véle
 ringló mosolyát
 valami bizalmas
 üzenet lehet minden
 szilvaszemben
 mi van oda
 át